

Kitab Daniel - Nomer Sebelas

Pangujian-pangujian Profêtis ing Pepeteng lan Munculé Gambar Maujud
“Pangwasan-pangwasan alam pungkasan lumaku kanthi rikat.

Kacilakan-kacilakan kang nggegirisi dumadi kanthi susul-susulan. Geni lan banjir, lindhu lan perang.”—RH, November 22, 1892.

“Kasangsaran-kasangsaran ing bumi saya mundhak, lan sanalika sawisé kasangsaran-kasangsaran kuwi, dumadi loro kaelokan gedhé. Sing kapisan yaiku Pangandikané Allah. ... Sakbanjuré, para suci urip sawisé nampa meterai saka Allah kang gesang.”—1SG 205 (1858). Sawisé wong-wong mursid urip kabèh ditetepaké lan dimeterai déning Allah kang gesang, bebenduné Pangeran bakal kasumurup marang para pedununging bumi. Unsur-unsur alam bakal katindakaké déning panguwasa-panguwasa ala, kang bakal nyawijèkaké jagad kabèh ing sawijining perang lan kasangsaran umum. Kacilakan-kacilakan iki bakal saya tambah abot lan kerep nalika para malaékat nahan sekawan angin saya nguculi kendhaliné. Kaamanan bakal dibuwang saka bumi, lan para panguwasa ing tanah bakal kebingungan. Kacilakan-kacilakan nggegirisi bakal saya kerep. Perang lan pamedharan getih bakal ana ing ngendi-endi. Wewelak, paceklik, lan lindhu bakal ndhisiki karusakan pungkasan. Ombak samodra bakal nglimpasi watas, lan properti sarta nyawa bakal sirna déning geni lan banjir. Para pangeraning bumi, para sudagar, para pengacara, para wong gedhé, para pengusaha, para politisi, lan para kalangan sing dipersekutukaké, bakal kabèh ngupaya njaga katenangan tumrap umat manungsa. Kacilakan-kacilakan mendadak déning geni lan banjir, kacilakan-kacilakan liwat dharat lan segara, dumadi kanthi pratandha-pratandha kang nggegirisi, mratélakaké yèn pungkasaning samubarang wus cedhak. Ukum-ukum bakal ditetepaké supaya para anggota gréja kabèh pihak, lan para sudagar sarta para pangeraning bumi kabèh nggabungaké pengaruhé kanggo nahan sawetara wong sing tansah ngangkat swara nglawan piala, lan sing nyepeng Sabda Allah sarta ngangkat Sang Juru Slamet kaya kang katulis ana ing sabda, “Iki Gusti Allah kita; kita wus ngentèni Panjenengané, lan Panjenengané bakal nylametaké kita.” [Yésaya 25:9.]—Manuscript 16, 1890. Panguwasa-panguwasa peteng bakal nggabungaké pengaruhé karo para pemimpin agung gréja lan nagara kanggo nggawa wong supaya nyembah kéwan mau lan gambarané.—4SP 444 (1884). Nalika agama Protestan nguluri tangan ngliwati juranging [samudra] kanggo nyekel tangan panguwasa Romawi, nalika agama iki bakal nyabrang jurang

kanggo nggegem tangan spiritisme, nalika miturut pengaruhé rangkep telu nagara iki bakal nampik saben prinsip Konstitusi minangka sawijining pamaréntahan Protestan lan republik, lan bakal nyiyapaké panyebaran kasalahan lan khayalan-khayalan kepausan, mula kita bisa ngerti yèn wektu tumrap tumindaké Iblis kang nggumunaké wis rawuh lan pungkasan wis cedhak.—5T 451 (1885). Liwat rong kasalahan agung, yaiku kalanggengan jiwa lan kasucèn Minggu, Iblis bakal nggawa manungsa ana ing sangisoré tipu-dayané. Nalika sing kapisan ndhasaraké pondhasi spiritisme, sing kapindho nuwuhaké talining simpati karo Roma. Kaum Protestan ing Amerika Sarékat bakal dadi sing wiwitan nguluri tangan ngliwati jurang kanggo nyekel tangan spiritisme; wong-wong iku bakal nguluri tangan ngliwati jurang kanggo nyekel panguwasa Romawi; lan miturut pengaruh uni telu iki, nagara iki bakal ngetutaké langkah-langkah Roma ngidak-idak hak-hak nurani.—GC 588 (1911). Nalika pituduh-pituduh utama agama kita dipinggiraké, nalika pilar-pilar dhasar iman kita ora dikuwataké, nalika sabat palsu diunggahaké ana ing ngarepé anak-anak manungsa, kita ngerti yèn wektu wis tekan tumrap tumindaké Iblis kang nggumunaké lan pungkasan wis cedhak.—7BC 983 (1904). The Great Test of Loyalty Kangé wong-wong sing nyekel bebener, Gusti Allah bakal dadi pangungsèn lan beteng ing dina iki. Kita ora sumurup wektu pungkasan bakal kawujud. Saiki ayo padha waspada lan ndedonga, mlaku kanthi andhap-asor ana ing ngarsané Allah. “Amarga dina lan wektuné iku ora ana wong siji waé sing sumurup.” [Matius 24:36.] Nanging pratandha-pratandhané lagi ditetepaké kanthi cetha. Nalika kita mirsani pangedhap-gedhaping kasangsaran ala, aja nganti kita ngucap, kaya wong sugih kang gemblung kuwi, “Rohku, kowé wis duwé akèh barang kang becik ditumpuk kanggo akèh taun.” [Lukas 12:19.] Sadurungé Gusti Allah, siji-sijiné pitakonan gedhé mungguhing saiki yaiku, “Kepriyé aku bisa nambah panggilan lan pilihanku dadi tetep?” [2 Pétrus 1:10.] “Sapa sing bisa madeg?” [Wahyu 6:17.] “Apa jubah-jubahku tanpa cacad? Apa aku sampurna ana ing Panjenengané?” Para malaékat kang mbales kasalahan lagi nyekel sekawan angin, supaya ora ndamu marang bumi, nganti para abdining Allah bakal dimeterai ing bathuké. Nanging nalika Gusti Allah kita mrentah para malaékat supaya ngendhorké cekelé, bakal ana sawijining pemandhangan pasulayan kang kaya mengkéné nganti pulpen ora bisa nggambaraké.—ST, December 26, 1895. Kaya Sabat wis dadi tetandha kang mbedakaké panguwasa Allah nitahaké langit lan bumi, mangkono uga Minggu bakal dadi tetandha mligi panguwasa kéwan mau kanggo ngluhuraké hukum Minggu. Pangujian gedhé

tumrap kasetyan iki lagi dumunung ing ngarepé kita. ... Garisé pamisah bakal cetha ing antarané wong sing ngabdi marang Allah lan wong sing ora ngabdi marang Panjenengané. Nalika ing tangan siji pratandha utawa meterai Allah bakal katampa déning para wong sing manut, ing tangan sijiné pratandha kéwan bakal ditampa déning wong sing milih ora manut.—Lt 11, 1890. Sabat bakal dadi pangujian gedhé tumrap kasetyan; amarga iki titik bebener kang mligi dipadakké. Nalika panggilan pungkasan bakal diwènèhaké marang manungsa, mula bakal ana mbedané antarané wong sing ngabdi marang Allah lan wong sing ora ngabdi marang Panjenengané. Nalika pangreksa sabat palsu minangka manut marang angger-anggering nagara, sing nalisir angger-angger kaopat, bakal dadi sawijining pangakuan kasetyan marang panguwasa kang nentang Allah, déné pangreksa Sabat sejati, minangka manut marang angger-angger Allah, iku pratandha kasetyan marang Sang Nitahaké. Déné siji golongan, kanthi nampa pratandha manut marang panguwasa-panguwasa kadonyan, nampa pratandha kéwan mau, golongan sijiné, kanthi milih tetandha kasetyan marang panguwasa ilahi, nampa meterai Allah.—GC 605 (1911). Nalika nyoba lan panggiling ditibakaké marang kita, sapa wae sing banjur nampa tandha kéwan mau? Ora siji waé saka kita sing tau nampa tandha iki. Kepriyé tandha iki diwènèhaké? Mungguh ing mangsa ngarep.—Letter 11, 1890. Nalika pangujian teka, bakal cetha katon apa tandha kéwan mau kuwi: yaiku nindakaké sabat dina kapisan.—7BC 980 (1897). Ora ana siji waé sing wis nampa tandha kéwan mau saiki.—Ev 234 (1899).

Jeff Pippenger
2023-12-06

Bab siji kitab Daniel nggambarake pekabaran malaékat kang kapisan, lan bab loro nggambarake pekabaran malaékat kang kapindho. Ing pralambang kenabian, pekabaran kang kapisan yaiku supaya wedi marang Allah, pekabaran kang kapindho yaiku supaya mènèhi kamulyan marang Allah, lan pekabaran kang katelu nandhani tekané wektuné pangadilan. Sadurungé kita mlebu kanthi langsung menyang bab loro kitab Daniel, prelu ana sawatara panyemakan cekak. Pekabaran malaékat kang kapindho utamané nandhani rubhipun Babul.

Lan ana malaekat liyane mèlu ngetutake, ngandika, Babil wis rubuh, wis rubuh, kutha gedhé iku, awit dhèwèké wis marakaké kabèh bangsa ngombé anggur bebenduning laku jina-ne. Wahyu 14:8.

Malaékat kang kapindho nerangaké tibané Babil minangka kasunyatan yèn dhèwèké ndadèkaké “kabeh bangsa ngombé anggur bebenduning palacurané.” Tibané iku minangka wangsulan marang tumindaké nindakaké palacuran karo kabeh bangsa. Palacuran iku

dumadi lumantar piwulang-piwulang palsuné, kang digambaraké minangka “anggur.” Gréja Katulik kasusun saka akèh piwulang palsu, nanging piwulang palsu kang langsung magepokan karo tibané, yaiku piwulang palsu kang ngasilaké “bebenduné.” Piwulang iku yaiku gabungan antara gréja lan nagara, kanthi gréja nguwasani sesambungan iku. Bebenduné gréja Katulik yaiku panganiayané marang wong-wong kang dianggep sesat déning dhèwèké. Bebenduné katindakaké lumantar palacurané karo para ratu ing bumi. Tanpa sesambungané karo, lan penguwasané marang, para ratu ing bumi, dhèwèké ora bakal nduwèni kamampuan kanggo nganiaya wong-wong kang ditegesi déning dhèwèké minangka para bidah. Mulané, tibané kang kapindho iku nandhani titik ing mangsa ngarep nalika dhèwèké bisa manèh nindakaké bebenduné kaya ing jaman biyèn, kang dumadi amarga palacurané karo para ratu ing bumi. Para ratu ing bumi mlebu ing sesambungan kang tanpa hukum iku kanthi ngombé goroh-gorohé. Tibané Babil diumumaké kanggo pungkasan kaliné ana ing Wahyu pasal wolulas.

Lan sawisé iku aku weruh malaékat liyané mudhun saka swarga, kagungan pangwasa gedhé; lan bumi kapadhangi déning kamulyané. Lan dhèwèké sesambat kanthi rosa kanthi swara banter, ngandika: Babilon kang gedhé iku wis rubuh, wis rubuh, lan wus dadi papan padunungané para dhemit, sarta bentengé saben roh najis, lan kurungané saben manuk najis lan sengit. Amarga sakehing bangsa wis ngombé saka anggur bebenduning laku jina dheweke, lan para ratu ing bumi wus padha laku jina karo dheweke, lan para sudagar ing bumi wus dadi sugih déning kelimpahaning kasugihan lan kemewahané. Lan aku krungu swara liyané saka swarga, ngandika: Metua saka ing kono, hé umat-Ku, supaya kowé aja mèlu nampani dosané, lan supaya kowé aja kataman siksa-wewelaké. Awit dosa-dosané wis nggayuh tekan ing swarga, lan Gusti Allah wus ngélingi sakehing pialané. Wangsulana marang dheweke padha kaya anggoné dheweke wis males marang kowé, lan tikelna marang dheweke ping pindho manut pakaryané; ana ing tuwung kang wis diisiné, isènana kanggo dheweke ping pindho. Wahyu 18:1–6.

Cawaning mangsa pangadilan greja Katolik rampung ing taun 1798, nanging dheweke bakal mbaleni panganiaya kang wus ditindakake ing Jaman Peteng, sajrone krisis angger-angger dina Minggu kang bakal enggal dumadi.

Nanging Aku nduwèni sawatara prekara marang kowé, awit kowé nglilani wong wadon Yézèbèl iku, kang nyebut awaké dhéwé nabi wadon, mulang lan nyasaraké para abdi-Ku supaya padha laku jina lan mangan barang-barang kang diprasujèkaké marang brahala. Lan Aku wis maringi dhèwèké kalodhangan supaya mratobat saka laku jinané; nanging dhèwèké ora gelem mratobat. Lah, Aku bakal nguncalaké dhèwèké menyang ing paturon, lan wong-wong kang laku jina bebarengan karo dhèwèké menyang kasangsaran gedhé, kajaba padha mratobat saka panggawéné. Wahyu 2:20–22.

Dhèwèké diparingi wektu sèwu rong atus sewidak taun kanggo mratobat, nanging dhèwèké nampik. Telung taun lan satengah mangsa paceklik kang nuntun marang Gunung Karmel, diparingaké marang Izebel supaya mratobat, nanging dhèwèké uga nampik. Nalika angger-angger Minggu kang bakal enggal teka ing Amérika Sarékat, kang kapisan saka para ratu ing bumi sing laku jina karo dhèwèké ing dina-dina wekasan iku ya iku Amérika

Sarékat, kéwan bumi ing Wahyu telulas. Mulané banjur wis ngebaki tuwunging mangsa pincadané.

“Bangsa kang paling agung lan paling diparingi sih-rahmat ing salumahing bumi iku Amerika Serikat. Pangayoman Ilahi kang kebak sih wis ngreksa nagara iki, lan wis ngetokake marang dheweke berkah-berkah Swarga kang pinilih linuwih. Ing kéné wong-wong kang dianiaya lan ditindhes wis padha nemu papan pangungsèn. Ing kéné iman Kristen sajroning kasucèné wis diwulangaké. Bangsa iki wis dadi panarima pepadhang gedhé lan sih-katunggilan kang ora ana tandhingané. Nanging peparing-peparing iki wis dibales kanthi ora ana panuwun lan lali marang Allah. Kang Tanpa Wates iku nyatet petungan tumrap bangsa-bangsa, lan kaluputané padha salaras karo pepadhang kang ditampik. Saiki sawijining cathetan kang nggegirisi ngadeg ana ing daftar Swarga nglawan nagara kita; nanging kadurjanan kang bakal nyampurnakaké ukuran pialané yaiku tumindak mbatalaké angger-anggeré Allah.

“Antarané hukum-hukumé manungsa lan pranatan-pranatané Yéhuwah bakal dumadi pasulayan agung kang pungkasan sajroning kontroversi antarané bebener lan kasalahan. Saiki kita lagi lumebu ing paprangan iki,—paprangan dudu antarané gréja-gréja saingan kang padha rebut kaluhuran, nanging antarané agama Alkitab lan agama dongèng sarta tradhisi. Sarana-sarana kang bakal manunggal nglawan bebener lan kabeneran sajroning pasulayan iki saiki lagi tumindak kanthi aktif.” Spirit of Prophecy, volume 4, 398.

Nalika angger-angger dina Minggu dileksanakaké, tengeré kéwan galak iku dipaksakaké, mangkono “mbatalaké angger-anggeré Allah.” Sadurungé angger-angger dina Minggu, gambaré kéwan galak iku kawangun ing sajroning Amérika Sarékat. Angger-angger dina Minggu iku rawuh ing sawijining titik wektu, nanging pambentukan gambaré kéwan galak iku sawijining mangsa wektu. Mangsa wektu iku yaiku mangsa kenabian kang dilambangaké déning dawa umuré Daniel, kaya kang dilambangaké déning pitung puluh taun panangkaran ing Daniel pasal siji. Pitung puluh taun iku diwiwiti karo Yoyakim, minangka pralambang nalika pesen kapisan diparingi kakuwatan ing tanggal 11 September 2001, lan dipungkasi kanthi mbatalaké angger-anggeré Allah, kaya kang dilambangaké déning “wewaton”é Kores.

Sajarah urip kenabianipun Daniel ing pitung dasa taun punika dados pralambang saking sawetawis garis wangsit. Punika makili wekdal panyegelanipun satus patang dasa sekawan ewu. Punika makili satunggaling proses pangujian tigang langkah ingkang kagambaraken wonten ing tigang malaékat ing Wahyu patbelas, lan makili strukturipun tembung Ibrani “bebener.” Punika makili panyucènipun para putra Lèwi ingkang kalampahan déning utusaning prajanjian. Punika dipralambangaken déning Kristus kaping kalih ngresiki Padaleman Suci. Punika dipralambangaken déning murtad ingkang saya maju wonten ing salebeting Yérusalèm ing Yehèzkièl bab wolu lan sanga. Punika ugi makili sajarah nalika gambaring kéwan punika kawangun ing Amérika Sarékat.

Patungé kéwan galak iku uga kawewujudan lumantar jina-é Izebel karo Ahab, jina-é Herod karo Herodias, pedhèt emas saka pambrontakané Harun, loro padaleman pangibadah palsu gawéané Yerobeam sing mapan ing Betel lan Dan, para nabi Baal lan para nabi Asytoret ana

ing carita Gunung Karmel. Siji-sijiné définisi ngenani patungé kéwan galak ing tulisan-tulisané Ellen White yaiku gabungan antarané gréja lan nagara, kanthi gréja nguwasani sesambungan iku. Perkara gréja mréntah nagara mau minangka hakekat saka apa sing déning dokumèn suci, yaiku Konstitusi Amérika Sarékat, dirancang kanggo njaga supaya ora kelakon. Nalika asas pamisahan antarané gréja lan nagara dibuwang déning kéwan galak saka bumi lumantar undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka, manunggalé gréja lan nagara sing sampurna ing Amérika Sarékat bakal kasampurnakaké.

Saka 11 September 2001 nganti tekan hukum Minggu ing Amerika Serikat ana sawijining ujian visual, kang adhedhasar para siswa ramalan ngenali pambentukaning gambaring kéwan galak. Saiki kita wis ana ing pungkasan banget saka proses iku. Ing proses pambentukaning gambaring kéwan galak ana sawatara gerakan kang nyumbang marang pepak lan sampurnané pangrembakan nalika hukum Minggu, ing kono tandhaning kéwan galak dileksanakaké kanthi paksaan. Ana gerakan politik, gerakan agama, gerakan sosial, lan gerakan kauangan. Gatekna prastawa-prastawa kang dirujuk gegayutan karo pambentukaning gambaring kéwan galak ing pethikan ing ngisor iki.

“Pamiyarsan-pamiyarsan wus saya maju, lan manéka gerakan lagi lumaku, kang bakal njalari kaadèkaké reca tumrap kéwan galak iku. Kedadéan-kedadéan bakal kawujud ing sajarahing bumi kang bakal netepi ramalan-ramalaning wangsit tumrap dina-dina wekasan iki” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 976.

Pambentukan patunging kéwan mau nglibataké sawijining ancas panyiyapan sing maju saya terus, kang nyakup “prastawa-prastawa” lan “gerakan-gerakan,” loro-loroné ing wangun jamak. Sajarah sing dilambangaké déning pitung puluh taun panawanané Daniel diwiwiti karo Yoyakim, lan dipungkasi déning dhawuhé Koresy. Gusti Yésus nggambaraké pungkasaning sawijining prakara kanthi wiwitaning sawijining prakara, lan ana sawijining “dhawuh” sing makili wiwitaning mangsa sing dilambangaké déning pitung puluh taun kenabiané Daniel. “Dhawuh” mau yaiku USA Patriot Act, sing kanthi umum dipasangaké minangka tanggapan marang serangan Islam saka bilai katelu. Nanging béda karo parentah-parentah eksekutif sing sipaté diktatorial saka Abraham Lincoln nalika Perang Sipil, utawa Franklin Roosevelt nalika Perang Donya II, Patriot Act isih tetep lumaku, lan kanthi kamungkinan gedhé bakal dikukuhaké lan dikuwataké manèh sawisé memungsuhan karo Islam global saya mundhak. Parentah-parentah eksekutif nalika Perang Sipil lan Perang Donya II loro-loroné rampung bebarengan karo pungkasaning memungsuhan, nanging ora bakal ana pungkasaning memungsuhan karo Islam global, nanging kosok baliné, serangan-serangan teror bakal saya ngrembaka ing saindenging donya.

Ana rong filsafat hukum utama ing sajroning kabudayan Kulon: Hukum Inggris lan Hukum Romawi. Dhasar pokok Hukum Inggris yaiku manawa wong dianggep ora luput nganti kabukten luput, lan dhasar pokok Hukum Romawi yaiku manawa wong dianggep luput nganti kabukten ora luput. USA Patriot Act iku sawijining tuladha klasik saka Hukum Romawi, lan ngadeg kanthi tetentangan langsung marang Hukum Inggris. Iki kalebu salah siji saka “prastawa-prastawa” sing bakal kawujud ing pambentukan gambar kéwan galak

iku. Manawa Amérika Sarékat arep dadi gambar Katulik, filsafat agama lan politik Katulik kudu wis katetepaké ing Amérika Sarékat sadurungé panrapan tandha kewan galak iku.

“Bab punika saya ndhesek ing manah kula. Renungna punika; awit punika prakawis ingkang ageng sanget wigatinipun. Kaliyan golongan ingkang pundi saking kalih golongan punika kita badhé ngiket kapentingan kita? Sapunika kita saweg damel pilihan kita, lan enggal kita badhé mbedakaken antawisipun tiyang ingkang ngladosi Allah lan tiyang ingkang boten ngladosi Panjenenganipun. Wacanen pasal kaping sekawan saking Maleakhi, lan renungna punika kanthi temenan. Dintenipun Allah sampun caket sanget wonten ing ngarsanipun kita. Donya sampun ngowahi pasamuwan. Kekalihipun sami rukun, lan sami tumindak manut kawicaksanaan ingkang cendhak pamirsanipun. Para Protestan badhé mengaruhi para panguwasa ing nagari supados damel angger-angger kanggé mulihaké malih kaluhuran ingkang sampun ical saking manungsa dosa, ingkang lenggah wonten ing Padalemanipun Allah, mameraken dhirinipun bilih piyambakipun punika Allah. Prinsip-prinsip Katulik Roma badhé dipun wastani wonten ing sangandhaping pangreksa lan pangayomaning Nagari. Murtaf nasional punika kanthi enggal badhé dipun tututi karisakan nasional. Protesing kayektèn Kitab Suci boten badhé dipun idini malih déning para tiyang ingkang boten ndadosaken angger-anggeripun Allah dados paugeran gesangipun. Ing wekdal punika swaranipun badhé kapireng saking pasareyanipun para martir, ingkang dipun pralambangaken déning jiwa-jiwa ingkang dipun tingali déning Yohanes sampun dipun pejahi amargi pangandikanipun Allah lan paseksènipun Gusti Yesus Kristus ingkang dipun emut; lajeng pandonga badhé minggah saking saben anak Allah ingkang satuhu, ‘Sampun wekdalipun, dhuh Gusti, Panjenengan makarya: awit tiyang-tiyang punika sampun mbatalaken angger-angger Paduka.’” General Conference Daily Bulletin, 1 Januari 1900.

Pethikan sadurungé nandhani wektu nalika “asas-asas Katulik Roma bakal dijupuk ana ing sangisoring pangayoman lan perlindungan Nagara,” minangka kedadéan nalika hukum Minggu. Hukum Minggu iku pungkasaning periode simbolis kang diwiwiti tanggal 11 September 2001. Patriot Act ing wiwitan iku minangka pralambang tumrap hukum Minggu ing pungkasan. Loro saka prastawa-prastawa kang ditindakaké kanggo mbentuk gambaring kéwan mau yaiku tekane Bilai katelu, lan sawisé kuwi Patriot Act.

Pambentukaning gambaring kéwan mau iku minangka pacoban ing ngendi kalanggengan nasib kita bakal diputusaké, lan iku dumadi sadurungé hukum Minggu. Nalika hukum Minggu, mangsa pacoban kita minangka Adventis Dina Kaping Pitu katutup, lan ana ing kono meterai kang katingal dipatrapaké lan panji diangkat munggah. Pambentukaning gambaring kéwan mau dumadi sadurungé hukum Minggu, sadurungé pemeteraian kang katingal, lan sadurungé katutupé mangsa pacoban.

“Pangéran sampun nedahaken dhateng kula kanthi cetha bilih reca kéwan galak punika badhé kabentuk sadèrèngipun mangsa sih-rahmat katutup; awit punika badhé dados ujian ageng tumrap umatipun Allah, ingkang lumantar punika nasib langgengipun badhé katemtokaken. Pendhiran panjenengan mekaten ruweté kebak boten ajeg lan boten cocog satunggal kaliyan sanèsipun, ngantos namung sawatawis kemawon ingkang badhé

kasasar.

“Ing Wahyu 13 prakara iki katuduhaké kanthi cetha; [Wahyu 13:11–17, dipunpetik].”

“Iki iku ujian kang kudu dialami déning umaté Gusti Allah sadurungé padha kasegel. Kabèh wong kang mbuktèkaké kasetyané marang Gusti Allah kanthi netepi angger-anggeré, lan nampik nampani sabat palsu, bakal ngadeg ana ing sangisoré panji-panji Pangéran Allah Yéhuwah, lan bakal nampani meteré Allah kang gesang. Nanging wong-wong kang masrahaké kayektèn kang asalé saka swarga lan nampani sabat Minggu, bakal nampani tandhané kéwan kuwi” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Mangsa wekdal tumrap pambentukan citraning kéwan mau dipralambangaké déning pitung puluh taun panangkaraniipun Daniel. Daniel rumiyin nglampahi pacoban bab wedi marang Gusti Allah, kanthi milih namung dhahar tetedhanipun Gusti Allah. Pacoban kapisanipun Daniel punika pacoban babagan pangan. Pacoban kaping kalihipun Daniel punika pacoban visual ingkang kelampahan ing pungkasaning masa pacoban sepuluh dinten anggènipun nedha pangananipun Gusti Allah, benten kaliyan nedha pangananipun Babil. Kasuksesaning tata pangan punika kababar wonten ing penampilan jasmanipun Daniel. Pacoban kaping kalih punika pacoban visual. Pacoban kapisan punika pacoban babagan pangan. Daniel nedahaken imanipun, lan kasil nglangkungi pacoban kapisan, nanging ing pacoban kaping kalih, Daniel boten saged mirsani sakderengipun menapa piyambakipun badhé katingal “luwih lemu lan luwih padhang” tinimbang para tiyang ingkang nedha pangananipun Babil. Tansah wonten tiyang-tiyang ingkang katingal saé sanget, nanging nedha rerujakan, lan wonten para pambaharu kesehatan ingkang tumindak kanthi tiliti miturut nurani nanging katingal kados pati ingkang lumampah.

Lelakoning pangendhalèn dhiri lan pracayané Daniel ing pacoban kapisan iku kang ngasta dhèwèké ngliwati pacoban kapindho, sanadyan asil saka mangsa pacoban kapindho iku kasamunub déning “pepeteng”. Para Millerit sing mangan kitab cilik mau ing tanggal 11 Agustus 1840, sabanjuré ngluhuraké Gusti Allah lumantar pawartosing piweling *Midnite Cry*, nalika piweling iku nyapu saindhenging tanah kaya ombak pasang gedhé. Pacoban kapindho iku pacoban sing sipaté visual, kang didhisiki déning pacoban panganan kang harfiah lan rohaniah, banjur diterusaké déning pacoban lakmus profetik. Pacoban kapindho nuntut pratandha visual tumrap pracaya sing wis diakoni ana ing pacoban kapisan.

Saiki pracaya iku dhasar saka samubarang kang diarep-arep, lan bukti saka samubarang kang ora katon. Amarga lumantar iku para pinituwa oleh paseksen kang becik. Ibrani 11:1, 2.

Bab loro Kitab Daniel iku minangka sawijining pauji visual, kang mung bisa kasil katindakake manawa tetedhan kang dipilih ana ing pauji kapisan ditrapake kanthi temen-temen ing sajroning proses paujian.

Awit sesanti iku isih kanggo wektu kang wus katetepake, nanging ing wekasané iku bakal ngandika, lan ora bakal goroh; sanadyan iku katingalé suwe, ngentènana iku; awit

mesthi bakal kelakon, ora bakal kendhat. Lah, nyawané wong kang gumunggung iku ora jejeg ana ing jeroné: nanging wong mursid bakal urip marga saka pracayané. Habakkuk 2:3, 4.

Asilé pacoban kapindho dipuntinggal wonten ing pepeteng supados nedahaken menapa iman ingkang dipunpratelakaken wonten ing pacoban kapisan punika saestu iman ingkang asli.

“Pepadhang mirunggan sing diparingaké marang Yohanes, kang diwedharaké ing pitu gludhug, iku minangka gambaran cetha bab prastawa-prastawa sing bakal kelakon ing sangisoré pekabaran malaékat kapisan lan kapindho. Ora becik manawa umat ngerti prakara-prakara iki, amarga imané mesthi kudu katesthi. Miturut tatanané Allah, kayekten-kayekten kang paling nggumunaké lan luwih maju bakal diproklamasèkaké. Pekabaran malaékat kapisan lan kapindho kudu diproklamasèkaké, nanging ora ana pepadhang luwih lanjut sing bakal dicethakaké sadurungé pekabaran-pekabaran iki nindakaké pakaryan mirunggané.” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 971.

Pancen trep miturut kersaning Allah manawa Daniel pasal loro dhedhasar sawijining reca, awit iku makili ujian bab recaing kéwan galak. Para murid ramalan sing mangertèni yèn 11 September 2001 iku sawijining kasampurnaning ramalan, kanthi simbolis mangan kitab kang kasimpen. Sawisé iku wong-wong mau banjur katuntun bali menyang dalan-dalan lawas Adventisme kaya kang katuduh ing bagan para perintis taun 1843 lan 1850. Dalan-dalan lawas iku nandhakaké gerakaning malaékat kapisan, kang banjur katuntun supaya dingertèni minangka makili gerakaning malaékat katelu. Kabèh panyingkapan aji kang katuntun supaya dingertèni déning wong-wong mau dumadi lumantar pangerten bab metodologi ramalan kang ditampani. Metodologi iku dipralambangaké déning metodologi William Miller, kang dikonfirmasi nalika pesen kapisan saka sajarahé diparingi kakuwatan ing tanggal 11 Agustus 1840.

“Ing taun 1840, ana panggenapan wangsit liyané kang nggumunaké banget lan nuwuhaké kawigatèn kang amba. Rong taun sadurungé, Josiah Litch, salah siji saka para pelayan utama kang martakaké rawuh kaping pindhoné Kristus, nerbitaké sawijining panerang bab Wahyu 9, kanthi medharaké ramalan bab rubuhipun Kakaisaran Ottoman. Miturut petungané, kakuwasan iki bakal digulingaké ... ing tanggal 11 Agustus 1840, nalika kakuwasan Ottoman ing Konstantinopel bisa diarep-arep bakal diremuk. Lan iki, miturut pracayaku, bakal kabuktèn kelakon mangkono.”

“Ing wektu sing pas kaya kang wis katetepaké, Turki, lumantar para dutané, nampa pangayoman saka kakuwasan-kakuwasan sekutu Éropah, lan kanthi mangkono nyerahaké awaké dhéwé ana ing sangisoré pangwasané bangsa-bangsa Kristen. Kedadéan iku netepi ramalan kasebut kanthi pas temenan. Nalika prakara iku kawruhan, wong akèh dadi yakin bab beneré asas-asas tafsir kenabian kang dianut déning Miller lan para mitrané, lan sawijining dorongan kang nggumunaké kaparingaké marang gerakan advent. Wong-wong kang sinau lan duwé kalungguhan padha nggabung

karo Miller, loro-loroné ing martakaké lan ing nerbitaké panemuné, lan wiwit taun 1840 nganti 1844 pakaryan iku ngrembaka kanthi rikat.” The Great Controversy, 334, 335.

Nalika manungsa nampani 11 September 2001 minangka panggenaping ramalan, wong-wong iku uga “yakin bab kabeneran prinsip-prinsip panfsiran ramalan sing diadopsi déning” Future for America. Malaékat wis mudhun nggawa kitab sing kasimpen lan maringi dhawuh marang wong-wong sing bakal mangan, supaya padha mangan. Logika kenabian sing kinandhut ana ing sajroning kitab cilik saka sajarahé kaum Millerit, lan kitab sing kasimpen saka sajarah kita saiki, iku dibutuhake supaya bisa kanthi aman lumaku ngliwati pacoban pambentukan gambaring kéwan. Nanging sawisé mangan, utawa nyarujuki metodologi kenabian iku, murid banjur kudu ngetokaké sawisé kuwi sawijining paneguhan kang katon tumrap apa sing sadurungé wis dipangané. Tindak pracaya iku kudu kawedharaké lumantar sawijining pacoban kang dilakoni kanthi asil sing “peteng”.

Paugeran-paugeran kenabian William Miller ing sajarahé malaékat kang kapisan, digandhèngaké karo kunci-kunci kenabian kang ditetepaké ing sajarahé malaékat kang katelu, ndadèkaké para murid ramalan bisa mangertèni yèn saben siji saka telung malaékat ing Wahyu patbelas nggawa pesen ana ing sawijining kitab cilik kang kudu dipangan. Metodologi kang dipilih déning wong-wong mau kanggo mangan kitab iku banjur ndadèkaké para murid mau bisa weruh yèn nalika malaékat ing Wahyu wolulas mudhun ing tanggal 11 September 2001, dhèwèké nyekel sawijining kitab kang uga kudu dipangan ana ing astané, sanadyan prakara iku ora kasebut kanthi langsung ing pasal wolulas.

Malaékat iku nyekel kitab kang kasimpen ing tangane. Logika nubuatan iku kang dipralambangaké déning Daniel nalika panjenengané milih nampik panganan Babil. Logika nubuatan iku kang diperlokaké supaya bisa mirsani pambentukan gambaring kéwan galak, awit sanadyan kita wis diparingi katrangan yèn ana “gerakan-gerakan” lan “prastawa-prastawa” kang bakal kawujud ing pambentukan gambaring kéwan galak, kita uga wis diparingi katrangan yèn gerakan tumuju undhang-undhang Minggu lumaku ana ing “peteng”. Kita kudu nduwèni “piranti paningal wengi” rohani supaya bisa nyumurupi gerakan-gerakané ana ing pepeteng, awit iku pambentukaning gambar mau, nanging kabentuk ana ing “peteng”. Iku mung bakal bisa dimangertèni lumantar paugeran-paugeran nubuatan kang ditampani déning siswa nubuatan nalika panjenengané ngakoni 11 September 2001 minangka panggeneping tekané Bilai kaping telu.

“Gusti Allah sampun nyatakaken punapa ingkang badhé kalampahan ing dinten-dinten pungkasan, supados umat-Nipun saged kasiyapaken ngadhepi prahara panentangan lan bebendu. Tiyang-tiyang ingkang sampun dipunparingi pepènget bab prakawis-prakawis ingkang wonten ing ngajengipun boten kenging lungguh kanthi pangajeng-ajeng tentrem ngantos rawhipun prahara, nalika nglipur dhirinipun piyambak bilih Gusti badhé ngreksa para setya-Nipun ing dinten kasangsaran. Kita kedah kados para tiyang ingkang ngentos Gustinipun, boten kanthi pangajeng-ajeng nganggur, nanging kanthi makarya tememen, kanthi pitados ingkang boten goyah. Saiki sanès wekdalipun nglilakaken pikiran kita kebak kaserep déning prakawis-prakawis alit ingkang kirang wigati. Nalika

manungsa sami tilem, Iblis kanthi aktif ngatur sadaya prakawis supados umatipun Gusti boten pikantuk sih-rahmat utawi kaadilan. Gerakan Minggu samenika sampun wiwit majeng lumampah ing pepeteng. Para pimpinan sami ndhelikaken prakawis ingkang satemenipun dados inti, lan kathah tiyang ingkang gabung wonten ing gerakan punika piyambak boten ningali dhateng pundi arus ing ngandhap punika tumuju.

Pangaken-pangakenipun alus lan katingal Kristen, nanging manawi sampun ngandika, punika badhé mbabar roh naga. Dados kuwajiban kita nindakaken sadaya ingkang saged kita lampahi kanggé nyegah bebaya ingkang ngancam punika. Kita kedah ngudi supados prasangka saged dipunlemesaken kanthi nempataken dhiri kita wonten ing pepadhang ingkang leres wonten ing ngajengipun tiyang kathah. Kita kedah ngaturaken wonten ing ngajengipun prakawis ingkang satemenipun dados pasulayan, makaten punika masang pamrotès ingkang paling manjur tumrap tata-lampah kanggé mbatesi kabébasaning nurani. Kita kedah nyelidiki Kitab Suci lan saged maringi alesan tumrap pitados kita. Pangandikanipun nabi: ‘Wong ala bakal nindakaké kalaliman; lan ora ana wong ala siji waé kang bakal ngerti; nanging wong wicaksana bakal ngerti.’” Testimonies, volume 5, 452.

Dhanièl nggambarake para “wicaksana” kang bisa nyumurupi lumakuning gerakan tumuju undhang-undhang Minggu, sanadyan bab iku kalakon ana ing “peteng.” Panjenengané bisa mangkono, awit panjenengané wis ngliwati ujian babagan pangan, sadurungé ujian visual. Ujian visual babagan kabentuké gambaring kéwan mau dumadi ana ing “peteng.”

Kita bakal miwiti nimbang bab loro Kitab Daniel minangka pekabaran malaékat kapindho ing artikel sabanjuré.

Lan Aku bakal nuntun wong-wong wuta lumantar dalan kang ora padha sumurupi; Aku bakal nuntun dheweke ing margi-margi kang durung padha kenal: pepeteng bakal Dakdadèkaké pepadhang ana ing ngarsané, lan samubarang kang bengkong bakal Daklurusaké. Prekara-prekara iki bakal Daklakoni tumrap dheweke, lan Aku ora bakal ninggalaké dheweke. Yesaya 42:16.